

ærede Minister, at vi her i Rigsdagen fra Lovgivningsmagtens Side ikke har andre til at drage Omsorg for, at Lovene bliver ført ud i Livet i den Aand, hvori de er givet, end den til enhver Tid siddende Minister. Derfor maa vi henvende os med vore Besværinger til ham. Den højtærede Minister skulde have fattet Mistanke om, at der var something rotten i den Sag, naar han ser, at de tre første Instansers Voteringer ligger saa lavt og i nøje Overensstemmelse med hinanden i Forhold til det Resultat, som den sidste Instans kom til. Den højtærede Minister skulde deraf forstaa, at der her var noget forkert, at der her var et Forhold, som den højtærede Minister burde have oplyst os om.

Saa talte den højtærede Minister, som sagt, om, at jeg var saa uheldig, at Amtsraadet ikke var enig med mig. Jeg var desværre forhindret i at være til Stede den Dag, Ministeren holdt sin Tale; jeg var forhindret ved et Møde i Odense. Jeg tvivler ikke om, at jeg var blevet overmaade rørt, naar jeg havde hørt den højtærede Minister efter at have paavist med velment Bekymring for mit Velfærd, hvorledes jeg var kommet i Modstrid med mine Vælgere, sige: Jeg skal imidlertid lade være med, hvis jeg kommer ud til Møder, alt for meget at slaa paa, at det ærede Medlems egne Vælgere paa Forhaand har desavoueret ham, men han skulde varetage deres Interesser paa en anden Maade. Jeg er selvfølgelig taknemmelig for den Medfølelse og Skaansomhed, der er udtrykt i denne Udtalelse. Men det kan dog gerne være, at det mere var for hans egen Skyld end for min, den højtærede Minister skulde lade være med at gaa for haardt i Rette med mig, hvis han kommer ud til Møde i det Amt, hvis Vælgere jeg staar som Talsmand for. Thi derude vilde han hurtigt blive belært om, at den jævne Befolkning, Husmænd, Gaardmænd, Haandværkere og andre jævne Mennesker, ser paa de Arrangementer, Staten skal træffe, og de Penge, Staten anvender, ud fra ganske dagligdags Betragtninger. Og disse Betragtninger gaar ikke ud paa det, som denne Bevilling synes at tyde paa, at det er lige meget, hvad det koster, naar det er Staten, der betaler; men de gaar ud paa, at Staten skal handle forsvarligt og rimeligt med sine Penge. Thi det er Borgernes Penge, vore Penge, Staten handler med, og derfor skal det, man erhverver, nogenlunde svare i Værdi til det, man betaler for det. Disse Betragtninger vilde den højtærede Minister i høj

Grad komme til at møde, hvis han gik haardt i Rette med mig ude paa Møderne, og derfor kan det gerne være, at han for sin egen Skyld mere end for min skulde undlade det.

Med Hensyn til selve Sagens Realitet synes der ikke at være saa stor Uenighed mellem den højtærede Minister og mig, idet den højtærede Minister slutter sin Omtale af Spørgsmaalet med at sige: „Jeg synes ogsaa, Erstatningen er stor, og det er et stort Spørgsmaal, hvad Rigsdagen vil sige til hele denne Sag. Der foreligger nu ogsaa yderligere en Erklæring fra Udvalget for Naturfredning og fra Naturfredningsraadet, som ikke er ganske tilfreds med Stillingen, som den er“. Af disse Institutioner har den ene fra Begyndelsen af rejst Kravet om Fredningen og indsendt Andragende derom; men baade den og Naturfredningsraadet, det Raad af Videnskabsmænd, som man har etableret ved Naturfredningsloven, er utilfreds med Stillingen; jeg har paavist, at i alt Fald det ene af Amtsfredningsnævnets Medlemmer er enig med mig, og vi har hørt de to ærede Medlemmer, som af dette høje Ting er valgt ind i Overfredningsnævnet, Hr. Hegelund-Lange og Hr. Niels Petersen, begge erklære, at de anser den Erstatning, som Overskønnet er kommet til, for at være meget for høj.

Sagens Realitet synes vi altsaa ikke at være meget uenige om. Og hvis det nu viser sig, naar endelig Dokumenterne kommer frem, at Overskønnet er kommet til denne høje Erstatningssum derved, at det har taget noget med, som ikke maatte tages med, nemlig en Forhindring for Ejeren i Kridtbrydning, tror jeg sikkert, at Rigsdagen vil forkaste Bevillingen. Thi selv om der kan være Tale om, at man er nødt til at finde sig i disse, jeg brugte Udtrykket: vilkaarligt udvalgte Mænds Skøn med Hensyn til Erstatningen, lader Naturfredningsloven det dog være udenfor Tvivl, at med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal udredes Erstatning for, er Overfredningsnævnets Kendelse endelig. Hvis den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg derfor bliver overbevist om, at der er indbefattet mere end det rent landskabsmæssige, der har været Tale om at frede, og som er det eneste, Andragendet gaar ud paa at frede, saa er jeg fuldkommen sikker paa, at denne Bevilling ikke vil blive givet.

Og saa tillader jeg mig til Slutning at spørge den højtærede Minister: Hvis nu Forholdet bliver dette, hvorledes agter saa Ministeren at føre den Sag videre? vil han i saa Fald eventuelt stille Forslag om Ændring